

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

Administrative Factors Affecting the 21st Century Learning Skill Development of students in Schools under Local Administration Organizations in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan Provinces.

ชุตินา ชูวงศ์ (Chutima Chouwong)*

อัญชนา พานิช (Anchana Panich)**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา 2) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาและ 3) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 242 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร รองลงมา ได้แก่ ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล และด้านการกำหนดเป้าหมาย ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ 2) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 3) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (X_8) และด้านการกำหนดเป้าหมาย (X_6) โดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) ร้อยละ 21.50 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.549 + 0.285(X_8) + 0.234(X_6)$$

คำสำคัญ : ปัจจัยการบริหาร ,การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21,องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

* นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Student Master of Education in Educational Administration, Phetchaburi Rajabhat University

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Asst. Prof Dr., Master of Education Administration, Phetchaburi Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the administrative factors of school administrators 2) the 21st century learning skills development of students and 3) administrative factors affecting the 21st century learning skills development of students in schools under local administrative organizations in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan Provinces. The research samples were 242 teachers in schools under local administrative organizations in Phetchaburi and Prachuap Khiri Khan Provinces, define the sample using the tables of Krejcie & Morgan by stratified random sampling. The research tool was a 5-level rating scale questionnaire. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The research results were as follows:

1. The administrative factors of school administrators were at a high level both in overall and in each aspect. The aspect with the highest mean score was communication whereas the other aspects with lower mean scores were, ranked in descending order of their mean scores, interaction and influence, goal determination. The aspect with the lowest mean score was motivation.

2. The 21st century learning skills development of students were at a high level both in overall and in each aspect. The aspect with the highest mean score was the information, media, and technology skills whereas the other aspects with lower mean scores was ,life and career skills, The aspect with the lowest mean score was learning and innovation skills.

3. The administrative factors affecting the 21st century learning skills development of students in schools were work performance and training standards (X_8), and goal determination (X_6), with predictive efficiency (R^2) for 21.50%. The regression analysis equation was as follows:
$$\hat{Y} = 1.549 + 0.285(X_8) + 0.234(X_6).$$

The research finding revealed that the administrative factors in the aspects of work performance and training standards and goal determination affected development of 21st century learning skills of students in schools. Therefore, administrators and teachers should cooperate in setting work performance standards for using as a tool in controlling the operation to achieve the goal in development of 21st century learning skills of students in schools so that the students could be prepared to have skills for their efficient living in 21st century world.

Keywords : Administrative factors, development of 21st century learning skills, local administrative organization

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ในเรื่องการพัฒนาหลักที่สำคัญกล่าวถึง การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2554 : 9) หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 ที่กำหนดว่า “การจัดกระบวนการเรียนรู้ในสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา” ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ,2551 : 5-7) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรข้อที่ 2 ไว้ว่าเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนจะต้องมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต รวมถึงยังกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนไว้ว่า หลักสูตรจะต้องมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ทั้งนี้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 นั้นค่อนข้างแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะการอุบัติขึ้นของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology) หรือไอซีทีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ความเป็นเลิศในเนื้อหาของวิชาแกนไม่เพียงพออีกต่อไป ความสำเร็จในโรงเรียนไม่ได้รับประกันว่าจะมีงานหรืออาชีพไปตลอดชีวิต ในยุคที่ความรู้และข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา นักเรียนต้องมีทั้งความรู้ในเนื้อหาและทักษะที่จะประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนความรู้เหล่านั้นให้เข้ากับที่เป้าหมายที่ยังประโยชน์และสร้างสรรค์ รวมถึงเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามเนื้อหาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป คนที่มีความรู้และทักษะในการรับมือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้เท่านั้นที่จะประสบความสำเร็จ ดังนั้นนักเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจแนวคิดหลักในสาขาวิชาให้ลึกซึ้งกว่าที่เรียนอยู่ในตอนนี้(Ken Kay and Chirs Dede,2010,Linda Darling – Hammond อ้างถึงใน วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง,2554 : 88-89) จากความสำคัญดังกล่าว ทำให้ทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 เป็นที่สนใจขององค์กรต่าง ๆ และนักวิจัยหลายประเทศ อาทิ ภาควิชาเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยภาควิชาได้นำเสนอกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้สถานศึกษาจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อเด็กในศตวรรษที่ 21 โดยในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จนั้น บุคคลที่มีบทบาทที่สำคัญที่นอกเหนือจากครูผู้สอนนั่นก็คือผู้บริหารโรงเรียน เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบาย วางแผน และกำหนดกรอบแผนงานโครงการ ตลอดจนถึงชี้แนวทางในการปฏิบัติต่าง ๆ จึงกล่าวได้ว่าระบบการบริหารโรงเรียนผู้บริหารคือกลไกสำคัญอันนำไปสู่การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ ซึ่งปัจจัยส่วนใหญ่มักเกิดจากองค์ประกอบพฤติกรรมบริหารที่สำคัญ เช่น การตัดสินใจ การติดต่อสื่อสาร หรือการประสานงาน ดังนั้นนอกจากผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีสามารถเป็นแบบอย่างแก่เพื่อนครูในโรงเรียนได้แล้ว ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารงานที่ดี สามารถใช้ลักษณะความเป็นผู้นำในการจูงใจให้เกิดความร่วมมือของบุคลากรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียน ผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารจัดการภาระงานต่างๆ ภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยการบริหารใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นการพร้อมรับต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง และการประกอบอาชีพในอนาคตภายใต้กรอบสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเต็มศักยภาพของตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างประสบความสำเร็จต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

วิธีดำเนินการ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 31 โรงเรียน มีจำนวนครูผู้สอนทั้งหมด 647 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 242 คน โดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607 - 608) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรตามรายละเอียด ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย 8 ตัวแปร ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) แรงจูงใจ 3) การติดต่อสื่อสาร 4) การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล 5) การตัดสินใจ 6) การกำหนดเป้าหมาย 7) การควบคุมงาน และ 8) มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ 2) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และ 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนในเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ประสบการณ์ในการสอน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 2) แรงจูงใจ 3) การติดต่อสื่อสาร 4) การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล 5) การตัดสินใจ 6) การกำหนดเป้าหมาย 7) การควบคุมงาน และ 8) มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ได้แก่ 1) ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ 2) ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และ 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ

4. การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลความรู้เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหาให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและขอบเขตการวิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนด จากนั้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง และการใช้ภาษาและนำไปคำนวณค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนใน

สถานศึกษาสังกัดเทศบาลจังหวัดราชบุรี ได้แก่ โรงเรียนเทศบาล 2 วัดช่องลม เทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alfa - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990 อ้างถึงใน มณฑา จำปาเหลือง, 2551 : 177) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.978 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับแก้ครั้งสุดท้าย แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามสำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

5.2 วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารและการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและ ประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและ ประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม

(n = 242)

ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S.D	แปลค่า	อันดับ
1. ภาวะผู้นำ	4.15	0.569	มาก	4
2. แรงจูงใจ	4.08	0.612	มาก	8
3. การติดต่อสื่อสาร	4.18	0.606	มาก	1
4. การปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล	4.17	0.528	มาก	2
5. การตัดสินใจ	4.12	0.541	มาก	7
6. การกำหนดเป้าหมาย	4.16	0.546	มาก	3
7. การควบคุมงาน	4.15	0.576	มาก	5
8. มาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม	4.13	0.518	มาก	6
รวม	4.14	0.480	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.480) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับความคิดเห็นของปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.606) รองลงมาได้แก่ ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.528) และด้านการกำหนดเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.546) ตามลำดับและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ด้านแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.612)

2. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของระดับความคิดเห็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม

(n = 242)

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน	\bar{X}	S.D	แปลค่า	อันดับ
1. ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ	3.73	0.573	มาก	2
2. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม	3.62	0.628	มาก	3
3. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี	3.75	0.576	มาก	1
รวม	3.70	0.544	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.544) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดได้แก่ ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.576) รองลงมาได้แก่ ด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.573) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.628)

3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 3 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม (X_{tot})

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้า สมการตามลำดับความสำคัญ	B	S.E.	β	t	Sig
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (X_8)	0.285	0.087	0.271	3.265	0.001**
ด้านการกำหนดเป้าหมาย (X_6)	0.234	0.083	0.235	2.834	0.005**
ค่าคงที่				1.549	
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				0.470	
ประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2)				0.221	
ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว				0.215	
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย				0.48238	

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม (X_8) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.285 และด้านการกำหนดเป้าหมาย (X_6) โดยมีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.234 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.470 ประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 22.10 ประสิทธิภาพในการทำนายที่ปรับแล้ว ร้อยละ 21.50 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย ร้อยละ 48.23 โดยสามารถสร้างสมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y}_{tot} = 1.549 + 0.285(X_8) + 0.234(X_6)$$

สมการการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{tot} = 0.271(X_8) + 0.235(X_6)$$

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร รองลงมา ได้แก่ ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล และด้านการกำหนดเป้าหมาย ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ แสดงให้เห็นว่าการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรที่ดีจะช่วยสร้างความเข้าใจในนโยบายของผู้บริหาร และเป็นสิ่งเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กร และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์กรในทางบวก ดังที่วิภาดา คุปตานนท์ (2551 : 236-237) กล่าวว่า ในการ

บริหารงานบทบาทของการติดต่อสื่อสารเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้บริหารที่บริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้บริหารที่มีความเข้าใจในเรื่องการติดต่อ สื่อสาร และการใช้การติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดการดำเนินงานในองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา มณฑลเพชร (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อ กระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน โดยภาพรวมมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการ ติดต่อสื่อสาร ด้านการกำหนดเป้าหมาย ด้านภาวะผู้นำ ด้านการควบคุมงานและด้านการตัดสินใจ

2. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะชีวิตและทักษะอาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญ คือ ทักษะการเรียนรู้ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงจากการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เด็กมีความรู้ความสามารถ และทักษะ จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ที่เกิดจากการสร้างความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน หากนักเรียนมีโอกาส ได้นำความคิดของตนเองไปสร้างสรรค์ชิ้นงานโดยอาศัยสื่อ สารสนเทศ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะทำให้เห็น ความคิดนั้นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ดังที่วิจารณ์ พานิช (2555 : 40-44) กล่าวว่า ทักษะด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ การสื่อสารเป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งยังสอดคล้องกับ พาสนา จุฬรัตน์ (2561:2369-2370) ที่กล่าวว่า ทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในยุคไทยแลนด์ 4.0 ประกอบด้วย ทักษะการคิดเชิง บริหาร ทักษะการใช้ Internet ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะด้าน คณิตศาสตร์ และทักษะด้านจิตสาธารณะ ซึ่งทักษะการใช้ Internet ถือได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการค้นคว้า หาความรู้โดยเฉพาะในปัจจุบันมีฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้แก่ผู้เรียนมากมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงทุกองค์ ความรู้ได้ตลอดเวลาโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกชัย พุทธิสอน (2557 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวโน้มการเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และ นวัตกรรม คือ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 2) ทักษะสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี คือ มีทักษะการรู้ การใช้ และการจัดการสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เท่าทันอยู่เสมอ 3) ทักษะชีวิต และการทำงาน คือ มีทักษะในการปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมและสภาพแวดล้อมที่มีการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้

3. ปัจจัยการบริหารด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรมส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและ ประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนนั้น การดำเนินงานของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการกำหนดระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานต้องเป็นที่ยอมรับได้และนำมาเป็นตัวชี้วัดในการ

ประเมินผลการปฏิบัติงาน ต้องมีการวางแผน การฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถปฏิบัติงานตามที่กำหนดและมีการติดตามผลการอบรม ดังนั้นผู้บริหารและครูต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนแปลงที่ อุทัย หิรัญโต อ้างถึงใน เกษม อุณหนิรัตน์ (2550 : 29-36) กล่าวว่า มาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นระดับของการปฏิบัติงานที่ยอมรับได้ ซึ่งการยอมรับเกิดจากความพึงพอใจต่อผลการปฏิบัติงานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และดังที่ นิสสรณ์ บำเพ็ญ (2552 : 15) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรที่มีการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติ รวมทั้งความตระหนักและสร้างแรงจูงใจอันจะช่วยปรับปรุงพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวีร์ เกษบรรจง (2556:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรมส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียน โดยมีประสิทธิภาพในการทำนวยร้อยละ 59.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ปัจจัยการบริหารด้านการกำหนดเป้าหมายส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสำเร็จของงานย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและความเป็นผู้นำของผู้บริหาร หากผู้บริหารมีศักยภาพสูงก็ยิ่งทำให้ระดับการพัฒนาของโรงเรียนสูงไปด้วยและศักยภาพของผู้บริหารก็มีความสัมพันธ์กับกระบวนการและผลการทำงานของครูและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการชี้แนวทางให้ครูไว้ถือปฏิบัติ เพื่อให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ โดยเปิดโอกาสให้ครูร่วมกำหนดเป้าหมายและยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังที่ ประทุม รอดประเสริฐ อ้างถึงใน เกษม อุณหนิรัตน์ (2550 : 29) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการบริหารงาน เพราะเป็นการชี้แนวทางหรือจูงใจให้สมาชิกขององค์กรถือปฏิบัติ ซึ่งโดยมากเป้าหมายมักจะกำหนดเฉพาะเจาะจงหรือกำหนดในเชิงปริมาณที่มองเห็นได้ชัดเจน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ รัตนา มณฑลเพชร (2551 : 27) กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งที่ทุกองค์การจะต้องมีซึ่งการบริหารองค์การจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้องค์กรเจริญก้าวหน้า และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา มณฑลเพชร (2551 : 121) ได้ศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ภายในโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่สองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นรูปแบบของการศึกษาที่มีการจัดการที่มีคุณภาพทุก ๆ ฝ่ายต้องร่วมมือกันส่งผลให้ปัจจัยด้านการกำหนดเป้าหมาย เป็นปัจจัยเอื้อต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการปฏิสัมพันธ์และอิทธิพล และด้านการกำหนดเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในมาก เป็น 3 ลำดับแรก ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องนำปัจจัยเหล่านี้ไปใช้ในการบริหารงานให้เกิดรูปธรรมในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนเกิดประสิทธิผลสูงสุด

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรก ดังนั้นผู้บริหารและครูเสริมสร้างและสนับสนุนให้นักเรียนมีความรู้และความชำนาญด้านทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้และความสามารถของตนเองที่มีไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพในอนาคต

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษา ได้แก่ ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม และด้านการกำหนดเป้าหมาย ดังนั้นหากต้องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน ผู้บริหารควรนำปัจจัยด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม มาใช้ในการบริหารงานคือผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของโรงเรียน และใช้มาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นมาร่วมกันมาเป็นตัวชี้วัดในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนด้านการกำหนดเป้าหมาย คือ ผู้บริหารและครูร่วมกันกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงานของโรงเรียนโดยที่ผู้บริหารจะต้องทำให้ครูมองเห็นเป้าหมายความสำเร็จของโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม และผู้บริหารใช้วิธีการเหมาะสมเปิดให้ครูยอมรับเป้าหมายของโรงเรียนได้ และทุกคนยึดถือเป้าหมายที่กำหนดร่วมกันมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น เช่น ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

2.2 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5

2.3 ควรมีการประเมินการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้แนวทางประเมินและเครื่องมือในการประเมินทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนครบถ้วนเพียงพอในการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลในศตวรรษที่ 21 ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง**ภาษาไทย**

- BumpenN.(2009).Kānpromoēnphonkhroṅkānfukobromphuṅchutprakaifaihæṅkānbōṛikān.[AnEvaluation of a Training Project for Igniting the Fire Within of Service Providers]. Master of Education Human Resources Development Ramkhamhaeng university
- นิสสรณ์ บำเพ็ญ.(2552). การประเมินผลโครงการฝึกอบรมผู้จุดประกายไฟแห่งการบริการ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Chularut, P.(2018) “Kānchatkānrīanrūsamrapphūriānnaiyuk Thailand 4.0”[Learning Management for Students in the Thailand 4.0 Era]Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,2 (May – August) : 2369-2370.
- พาสนา จุฬรัตน์.(2561).การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุค Thailand 4.0. Veridian E-Journal, Silpakorn University 11,2 (พฤษภาคม – สิงหาคม) : 2369-2370.
- JampaluangM.(2008).khwāmsamphanchoēngsāhētkhōṅgpatchāithīsōngphontōprasitthiphonnaikānchatkānsuksādoikhroṅkhrūa [The Causal Relationship of Factors Affecting the Effectiveness of Homeschool Management]. Dissertation in Educational Administration Burapa university.
- มณฑา จำปาเหลือง. (2551). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาโดยครอบครัว. ดุษฎีนิพนธ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Ketbanchong, K.(2013). “Patchai kānbōṛihān thīsōngphontō kānnithēphāinai rōngriān khōṅgphūbōṛihānsathānsuksāSangkatsamnakngānkhētpūnṭhikānsuksa prathomsuksa prachūāpkhīrikhan Khēt Nung” [The Administrative Factors Affecting School Internal Supervision of Administrators under the Prachuapkhirikhan Primary Educational Service Area Office 1]. Master of Education thesis in educational administration Phetchaburi rajabhat university.
- กรวีร์ เกษบรรจง. (2556). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- Koptanon,W.(2008)“Kānchatkānlæphruttikam’ongkān:thēnikkānchatkānsamaimai”[Management and Organizational behavior : modern management techniques]. Bangkok : Printing of Rangsit University
- วิภาดา คุปตานนท์.(2551). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร:เทคนิคการจัดการสมัยใหม่.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.

Ministry of Education. (2008). "Laksutkænklaṅgkânsuksānaphūnthān Phutthasakrāt Sōṅgphanhārōjīhāsī p'et" [The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551]. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

Montonphetch, R. (2008). Patḥaikaṅbōrihānkhōṅgphūbōrihānsathānsuksa thī ūatōkōrābūānkaṅphatthana kānprakānkhunnaphāpkānsuksa phāinairōṅgrīanthīdairpānraprōṅgchākkaṅp rāmoēnkhunnaphāpphāinōkrōpthīsōṅg Sangkatsamnakngānkhētphūnthīkānsuksāpetchburīkhēt Nunglækhet Sōṅg. [Administrative Factors Effecting the Developmental Process of Educational Quality Assurance of Accredited Schools for the Second External Assessment under Phetchaburi Educational Service Area 1 and 2]. Master of Education thesis in educational administration Phetchaburi rajabhat university.

รัตนา มณฑลเพชร. (2551). ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่เอื้อต่อกระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

Office of The Education Council. (2011). "Kotmāi wādūai kānsuksāhæṅgchāt Kotmāi wādūai rābīāpōrihānrāṭchakān Krasūāngsuksāthīkān Kotmāi wādūai rābīāpkhōrāṭchakān khruāēbuklākōṭhāṅgkānsuksa" [National Education Law, Government Administration Ministry of Education Law, Government regulations, teachers and educational personal Law]. Bangkok : W.T.C communication.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2554). กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น

Office of The National Economic and Social Development Board. (2017). "Supasāsamkhan Phænphatthana sēthakitlæsaṅghomhæṅgchāt Chabapthī Sipsōṅg" (Sōṅgphanhārōjīhok sip- Sōṅgphanhārōjīhoksipsī) [The Summary of National Economic and Social Development Board No. 12]. Prime Minister's Office.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564). สำนักนายกรัฐมนตรี

Onmanerad, K.(2007). Patchai kānboṛihān khoṅgphubōṛihān sathānsuksa thīsōngphontō kānchatkānriānru phūāphatthanāthaksa kānkhitwikhroḅkhoṅgphūriān Chuāngchanthī Sām-sī Naisathānsuksākhanphūnthān sang katsamnakngānkhetphūnthīkān suksāpetchburī Khet Nung lækhet Sōṅg.[Administrative Factors Effecting Learning Management to Develop Student Analysis Thinking Level 3-4 in Basic Schools under the Office of Ratchaburi Educational Service Area 1 and Area 2]. Master of Education thesis in educational administration Phetchaburi rajabhat university.

เกษม อุ๋นมนรัตน์.(2550). ปัจจัยการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 และเขต 2 . วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

Panid, W.(2012.) “Withīsāṅgkānriānrūphūāsitnaisatawatthī Yīsip’et” [21st Century Learning Path for Disciples].Tathata Publication.

วิจารณ์ พานิช.(2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.กรุงเทพฯ:ตลาดตา พับลิเคชั่น.

Phutason, E.(2014). “Næōnōm kānsongsoēmthaksakānriānrūnaisatawatthī Yīsip’et Samrap naksuksāphūyāi”[Trends in Enhancement of 21st Century Learning Skills For Adult Learners].Master of Education Program in Non-Formal Education Department of Lifelong Education Faculty of Education Chulalongkorn University.

เอกชัย พุทธสอน.(2557).แนวโน้มการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ภาควิชาการศึกษาดลอดชีวิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wongkitrungruang, W., & jittaroek, A.(2011).Thaksa hæng ‘anāhotmai : kānsuksa phūā satawatthī Yīsip’et.[21 st Century Skills : Rethinking How Student], Bangkok : Openworlds.

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอธิป จิตตฤกษ์.(2554). ทักษะแห่งอนาคตใหม่:การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 2 กรุงเทพฯ:โอเพ่นเวิลด์ส.

ภาษาต่างประเทศ

Krejcie, Robert V. and Moegan, Daryle W.(1970). Determinining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement. V.30